

COMENTARIS VISIONAT PRIMERA SIMULACIÓ 12 de febrer de 2010

Objecte del coaching:

- Capacitat de generar **confiança**;
  - o Si l'actuació de la direcció davant d'aquest conflicte, davant del seu propi equip docent, generaria confiança o no amb aquest lideratge.
  - o Ens hem de fixar en el comportament, actituds, gestió de la situació del director/directora
  - o I també si han actuat com equip, al·liança amb el cap d'estudis.
  - o Han generat confiança amb el professor?
  - o No analitzem l'actuació amb l'estudiant!

- El que surt és l'estil personal, posat en situació de tensió.
  - o Hi ha institucions que tenen molt clar que aquesta situació no s'ha de generar; però hi ha en determinats centres professors que arriben nous, que no tenen encara assumida la gestió institucional dels problemes, i que poden tenir aquest problema el primer dia de classe.
  - o L'ideal és prevenir aquestes situacions.
  - o No analitzem la situació, sinó la manera de gestionar-la.

- Algú vol expressar què ha sentit?
  - o Una cap d'estudis:
    - Abans d'entrar, l'Enric l'ha condicionada amb unes paraules: "tu ets la directora, tu la cap d'estudis; la directora porta tota la iniciativa... I si et deixa la directora intervens".
    - Enric: Gestionar les persones és una de les nostres potestats; podem decidir que l'estudiant es quedi fora, que entri el tutor, que marxi el cap d'estudis... El que es volia deixar clar és que la directora també gestiona l'espai i les persones.
  - o Un director:
    - Quan la cap d'estudis ha agafat l'alumne i l'ha tret fora, li ha provocat una serenor i una confiança: això és cosa dels dos, li ha donat molta seguretat. Tot i percebre que fora passen coses.
  - o La seva cap d'estudis:
    - Problema a dues bandes: el director amb el professor, que s'ha de sentir atès, i ella a fora amb l'alumne.
  - o Una altra cap d'estudis:
    - Primer s'ha quedat al marge, perquè la directora agafava molt bé el rol i marcava l'alumne.
    - La directora m'ha generat confiança.

- El professor d'aquesta cap d'estudis, ha sentit confiança de la directora?
  - S'ha sentit en un espectacle, ha patit per això...
  - En el fons, veia que el professor de tecnologia no ha fet el que havia de fer abans a classe.
  - Ha procurat anar al fet concret atacable; i en aquest sentit s'ha sentit recolzat per la direcció.
- Un altre professor:
  - Li ha semblat que els directors anaven molt directes al nano, i no li deien res a ell; han entrat molt en la picabaralla amb el nano, i s'ha quedat com un estaquirot.
  - Es sentia incòmode; focalitzaven molt amb el noi, i ell s'ha sentit com anul·lat com a professor.

- Reflexió interessant, perquè ens diu que la direcció ha deixat el professor de banda.

- El cap d'estudis d'aquest professor:
  - No tenia aquesta sensació respecte al professor.
  - No s'ha sentit condicionat per les instruccions inicials; ha gosat intervenir bastant perquè ha notat que tots estaven molt nerviosos i s'havia de calmar.
- En tots els casos s'ha focalitzat la generació de confiança cap a l'alumne, i no cap al problema o el professor que se sentia molt malament, potser pitjor que l'alumne.
  - Potser l'aparatositat de l'espectacle de l'alumne ha deixat de banda al professor.
- I hi ha una inevitable delegació de lideratge a l'equip directiu, que queda molt clara quan ja no pots intervenir.
- el director:
  - Hem deixat de banda al company?
  - La manera d'actuar de l'alumne és un menyspreu profund a la institució; tema de base.
  - S'intentava partir d'aquesta base, no permetre aquesta agressió directa.
- el seu cap d'estudis, de nou:
  - Des de la direcció estem gestionant els companys/professors i els alumnes; potser ens hem focalitzat excessivament en l'alumne, però no s'ha de fer tampoc a l'inrevès.
- El professor del grup que ha tret l'alumne fora;
  - S'ha sentit bé i descansat.
  - Fins i tot ha pensat que potser s'ha passat.
  - Ha pensat que potser estava massa *alterat* pel que havia passat.
  - Ha sentit el "divide y vencerás".

- L'alumne:
  - És veritat que quan entres el primer que et trobes és la *bronca* amb el director; en un o dos casos el professor ha estat partícep, la resta han estat directament el professor en segon terme, i el conflicte directament amb el cap d'estudis i el director.

- Xavier Moreno:
  - És convenient –amb un alumne, o amb un professor, o amb un pare- vincular-se emocionalment amb l'altra persona amb la que estàs gestionant?

- Enric Roca:
  - Una de les recomanacions del Jordi Garriga que tindrem demà, és que durant totes les jornades apunteu les idees que van sorgint; el recull d'aquestes idees és el que et pot servir per reconstruir la valoració o utilitat.
  - Aquestes idees que ens heu de fer arribar una vegada digerides us demanarem que ens les feu arribar per carta.

- La 1a professora:
  - S'ha sentit escoltada per la directora.
  - L'ha sorprès l'actitud de la cap d'estudis, que no deia res.

- La 1a cap d'estudis:
  - Ha fet un exercici brutal de contenció, molt en contra de com és habitualment.
  - En el seu centre habitualment això no es dona. L'alumne no va amb el professor a direcció.
  - Vist així, no és un exemple de confiança.

- Pepe Menéndez:
  - Comentari sobre la confiança, resolució de conflictes:
    - S'ha produït un tipus de debat que també es produeix a casa, entre pares i fills: els adults parlem de formes, i els adolescents es preocupen pel contingut.
    - “Quina és la sentència?” / “Escola, no cridis”.
    - Les formes per l'adolescent són irrellevants, també respecte d'ell.
    - Així és dona un *gap*, on es parlen de coses diferents, no hi ha un espai comú de comprensió.
    - Això mateix també es pot donar entre el professor i l'equip directiu. Pel professor la seva preocupació era una, i per la direcció era una altra.

Màrius:

- Anàlisi dels elements de comunicació no verbal:
  - o Tothom volia mantenir un to de contenció...
  - o De vegades no cal cridar, però els gestos són de vegades igual d'útils per comunicar.
  - o L'autoprotecció de creuar-se els braços, de posar-se drets...
  - o Aquests elements informen moltíssim del que transmetem, més enllà del to de veu.
  - o De vegades afavoreixen molt la dinàmica, i de vegades la distorsionen i projecten un missatge que no voleu llançar però llanceu.

Comentari:

- Un dels professors s'ha plantejat si un cop estava a la reunió potser arribava tard.
- Això, des del seu punt de vista, és el pitjor que pot fer: li crea un sentiment de culpa i d'inseguretat que l'alumne en cap cas no té, i el posa en inferioritat.

Albert Lacruz:

- Com hagués hagut de resoldre aquesta situació un "bon líder"? Considereu que els directors i caps d'estudis d'aquestes escenificacions ho han fet? Considereu que vosaltres als vostres centres teniu marge de millora? Com gestioneu els conflictes?

Comentari:

- Li ha semblat que tots els equips directius eren molt conciliadors, molt generadors de confiança, molt "t'escolto noi impertinent"..
- En situacions extremes hi ha el principi de l'autoritat... "Calla't i quina part no entens de calla't". I això no s'ha fet.
  - o Això comporta una situació de diàleg entre l'equip directiu i l'alumne, que duu al professor a ser un espectador més.
  - o El professor hauria hagut d'exercir el seu principi d'autoritat.
  - o De vegades, volem ser tant conciliadors que els alumnes *passen* de tot el que diem.

Enric Roca:

- Ens fixem no tant en l'alumne sinó en el que genera en la resta del nostre equip docent. Això que es diu també pot passar en relació al professor o al cap d'estudis.

Comentari:

- No trobava solució:
  - o 2 simulacions basaven la confiança en el respecte
  - o 2 en l'autoritat: "porque lo digo yo"
    - Com es genera aquesta confiança? Què fer?

Miquel Àngel Prats:

- Situació que li ha cridat l'atenció: director preguntant "ara, els alumnes amb qui estan".
- I de sobre el problema era un altre i hi havia desconfiança cap al professor.
- El professor gairebé s'ha sentit al tribunal.

Comentari:

- Importància del context, posada en escena...
  - o Si l'alumne arriba a una taula rodona, tots estem legitimats per dir el que volem; si els tres estem d'un costat i l'alumne de l'altra, genera confiança en el professor davant l'alumne? Genera pinya.

Visionat vídeos:

Vídeo 1:

- La professora inicialment està exercint de directora.
  - o Ha estat una bona estona dreta quan els altres estaven asseguts: "jo gestionaré la situació".
  - o La direcció no ha estat incòmoda?
    - Sí, s'ha quedat a l'expectativa.
- L'errada d'entrada és que sembla que van de judici:
  - o El professor fa de fiscal, i la direcció són els jutges... Sense advocat.
- La professora vol explicar però jutja l'alumne i l'alumne ho rebutja; aleshores agafa un rol més agressiu. Canvia de rol, primer vol tenir un vincle amb ell i després canvia.
- La professora gestiona la situació prou bé com per no dur-lo a direcció.
- La professora no està ni adreçant-se a la direcció; ha trobat un escenari per resoldre el conflicte amb l'alumne, un escenari de més confiança i autoritat.

Xavier:

- Què pensem, quan algú ha fet alguna cosa malament normalment ho sap... Serveix dir-li?
- El nano ve rebotat de l'aula... És un bon moment per entrar a discutir-li res, entrar en el joc del nano?
- Cal que hi siguin tres persones davant seu? Quin estat emocional li genera?

...

- El professor busca recolzament; no busca que el nano reflexioni.
- Quan un professor duu un alumne al director, és que està molt bloquejat i busca delegar una mica cap algú altre; es troba superat.

- Si el que parlem és de confiança, potser hauria estat bé prèviament haver compartit l'estratègia amb el professor, que el professor hagués consensuat amb el cap d'estudis i direcció què és el que es podia fer; l'estat de l'alumne no era com per fer-li cap actuació. Potser millor aturar el tema i tractar-lo més endavant.

Enric:

- Però de vegades som esclaus de les paraules que diem; el professor de tecnologia diu "després anirem amb el director", i s'està condicionant i queda atrapat.
- Després, pensant-ho més fredament, es pot gestionar millor.

...

- Tot això és només un primer acte: arriba un moment que es diu "digues el que vulguis i nosaltres ja ho solucionarem".
- Hi ha un moment que entens que allò ja no ho resoldràs ara.

...

- Sembla que la directora perd els papers de l'escolta activa/mediadora i s'aixeca –lleguatge corporal...

Enric:

- Com s'ha sentit la professora quan la directora s'ha aixecat?
- Es sentia més tranquil·la.

Pepe:

- Però de vegades perdem l'objectiu d'aquesta acció.
  - o Si l'objectiu és donar confiança al professor, es té un altre espai d'intervenció educativa per l'alumne.
  - o De vegades volem ser una mica tous amb l'alumne... Paternalistes... Si hem de crear la confiança amb el professor, l'espai seria un dels dos – director o cap d'estudis- per veure com se sent... Invertint en el seu futur.

Enric:

- però és significatiu que cap dels 4 hagi demanat que marxi el cap d'estudis... La temptació de sentir-se recolzat davant del conflicte és massa gran.

Xavier:

- Imatge com a gestors:
  - o El professor va a veure el director perquè dona per fet que aquesta persona de la piràmide tindrà una imatge que podrà resoldre molt millor allò que passa.
  - o Es pot acceptar que en una situació improvisada entri un alumne i un professor i afecti la seva imatge?

- No permetre entrar en aquestes situacions de risc d'imatge com a gestors, perquè al final no hi havia rol.
- S'ha de salvaguardar l'escala de gestió?
  - Primer esglaió: cap d'estudis; després el director.
- La situació que venien a exposar era tan greu i urgent com per atendre-la en aquell moment, tenint en compte com venia l'alumne?

Vídeo 2:

Enric:

- El protagonisme aquí l'agafen el cap d'estudis i el director, amb tons diferents.

Xavier:

- Molts nanos conductoals apel·len al benefici secundari: no sóc ningú acadèmicament però sóc el que l'embolica.
- Davant d'aquesta situació, quant pot perdre l'alumne i quant la resta?
  - Aquest alumne ja ha estat expulsat, ja han parlat amb els pares...
  - Els gestors sí que poden perdre-hi molt en aquesta situació.
- Se li reforça la conducta.

...

- Sensació que l'alumne parlava constantment...
  - Potser l'alumne ha parlat molta estona i tallat, i el seu discurs no ha servit per res.

Màrius:

- Infinites vivències a partir del que suggereix això.
- Afegir un element en dos sentits diferents:
  - El cabal d'energia que té una persona pot ser una explosió nuclear; si s'intenta controlar massa, explota:
    - Anècdota interessant: situar l'adolescent entre l'espasa i la paret: "si no acceptesaixò, vas fora..." i acaben anant fora. Situació límit que no po gestionar... Important canalitzar l'energia. Sempre tenir una sortida, una alternativa per canalitzar l'energia. "Si no dialoguem ho deixem estar, però anem a dialogar"... Perquè l'alumne no té res a perdre.
  - Tots els equips han estat dialogants?
    - En cap cas s'ha dit "d'acord, parla"; sempre ha prevalgut la idea que fins que no passis pel foradet del control o respecte no parles; acceptació de l'autoritat a priori, quan es podia permetre que parlés i canalitzés l'energia...

- S'ha volgut controlar primer, i de vegades primer el control no pot ser...
- L'adult en situació límit pot perdre el control de la situació.

Entrades molt diferents permeten incorporar idees molt diferents i complementàries. Es seguirà reflexionant sobre totes aquestes situacions.